

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712205790
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2712205790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a JUDr. Evy Barcajovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Žabotova 2/B, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti odporkyni: I. X., nar. X.X.XXXX, XXX XX V. č. XXX, o zaplatenie sumy 583,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica, zo dňa 27. novembra 2012, č. k. 1C/255/2012-64, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním určil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 365,53 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 19.8.2010 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol a určil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 36,46 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd prvého stupňa dňa 14.8.2012 domáhal, aby súd určil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 583,79 eur s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 416,33 eur od 19.8.2011 do zaplatenia. Z dôvodu, že odporkyňa prečerpala debetný limit vo výške 416,33 eur tento zostatok nedoplnila na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku a preto navrhovateľ odstúpil od zmluvy dňa 18.8.2010. Po odstúpení žiada od odporkyne zaplatenie istiny v sume 416,33 eur spolu so sankčným úrokom vo výške 167,46 eur. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil, že návrhom na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 1.4.2008 odporkyňa požiadala o poskytnutie úveru vo forme povoleného prečerpania účtu bez uvedenia sumy žiadaného úveru. Uvedený návrh je vyhotovený ako blanketový návrh. Podľa čl. 2 návrhu povolené prečerpanie na osobnom účte a podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach banky v platnom znení tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Navrhovateľ oznámil odporkyni, že jej poskytuje úver 8.000,- Sk / 265,55 eur, pričom bude úročený variabilnou úrokovou sadzbou 15,9 % p.a. od 30.7.2008 a od 1.1.2009 je povolené prečerpanie účtu v sume 266 eur. Na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 8.1.2008, ktorá je zmluvou o založení a vedenie osobného účtu odporkyne a jej podmienok zriadenia a vedenia služby mal súd preukázané, že navrhovateľ sa zaviazal poskytnúť odporkyni peňažné prostriedky do výšky debetného limitu a odporkyňa sa zaviazala splácať sumu čerpaných prostriedkov spolu s úrokmi priebežne a to kreditnými obratmi na účte. Z oznámenia navrhovateľa zo dňa 10.8.2010 má súd preukázané, že tento dňom doručenia uvedeného oznámenia odstúpil od zmluvy o účte, čo bolo 18.8.2010. sadzobník poplatkov

Dexia banky Slovensko, a.s. v časti 1-fyzické osoby určuje sankčnú úrokovú sadzbu 20 % ročne, sankčnú úrokovú sadzbu v nepovolenom debete na osobnom účte 20 % ročne, poplatok za upomienku 1,66 eur, poplatok za upomienku pri nepovolenom debete na osobnom účte 1,66 eur a poplatok za výzvu 4,98 eur. Z výpisov osobného účtu odporkyne sa obdobie od 1.6.2009 do 18.8.2010 je zrejmé, že navrhovateľ účtoval odporkyňu poplatky celkom v sume 30,80 eur. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/92 Z.z o ochrane spotrebiteľa, podľa § 52 ods. 1,2,3,4, podľa § 53 O.z. . V danom prípade odporkyňa v postavení spotrebiteľky uzatvorila spotrebiteľskú úverovú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje ust. § 52 a nasledujúcich O.z. aj napriek tomu, že úver je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom v zmysle obchodného zákonníka. Podľa zmluvy o úvere žalovaná podľa výpisu z jej osobného účtu čerpala úver v sume 266 eur a to dňa 1.6.2009 a doposiaľ uvedené finančné prostriedky neuhradila, v dôsledku čoho navrhovateľ odstúpil od zmluvy. Navrhovateľ uplatňuje zaplatenie sumy 583,79 eur, ktorá pozostáva z istiny 416,33 eur a sankčného úroku 167,46 eur a zároveň žiada aj úrok z omeškania 9 % z istiny od 19.8.2010 do zaplatenia. Súd považuje navrhovateľom účtované poplatky za vedenie účtu v sume 30,80 eur a za upomienky a výzvy v sume 20 eur v postavení spotrebiteľky za neprijateľné. Keď poplatky za vedenie účtu považuje za služby dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi práve naopak, slúži výhradne záujmom banky. Pri splácaní úveru banke slúži úverový účet v prvom rade účtovným účelom banky, ktorá prostredníctvom svojho vnútorného vedenia účtov vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového vzťahu dlžníkov. Taktiež na poplatok za upomienku, výzvu niet žiadneho zákonného nároku nemôže patriť veriteľovi v prípade, keď si tento uplatňuje paušálnu náhradu, ujmu za omeškanie. Súd preto návrh vo výške účtovaných poplatkov 50,80 eur vypočítaných z hora nepriznal. V časti uplatneného úroku z omeškania navrhovateľom nazvaného ako sankčný úrok vypočítaného v sume 167,46 eur súd nepriznal s poukazom na to, že tento bol vypočítaný s použitím úrokovej sadzby vo výške 20 % ročne v zmysle súčasť úverovej zmluvy sadzobníka poplatkov Dexia banky Slovensko, a.s. Tieto však môžu byť použiteľné v prípade, ak neodporujú ustanoveniam občianskeho práva a nie sú v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa. Výška dohodnutých úrokov z omeškania podľa Obchodného zákonníka neprichádza do úvahy, preto je pre spotrebiteľa nevýhodnejšia, keď je úrok z omeškania podstatne vyšší než úrok z omeškania podľa ustanovení občianskeho práva. Úrok z omeškania v čase uzavretia zmluvy bol upravený v súlade s ust. § 517 ods. 2 O.z. vykonávacím predpisom vo výške 8,5 %. Odporkyňa preukázateľne čerpala úver vo výške 266 eur tento do rozhodnutia súdu navrhovateľovi nezaplatila, preto súd priznal navrhovateľovi zaplatenie istiny v sumu 365,53 eur, čo je požadovaná istina 416,33 eur mínus nepriznané poplatky v sume 50,80 eur. Súd súčasne navrhovateľovi priznal 9 % ročný úrok zo sumy 365,53 eur od 19.8.2010 do zaplatenia v súlade s Občianskym zákonníkom. Vo zvyšku uplatneného nároku na zaplatenie poplatkov za vedenie účtu a poplatkov za výzvu a upomienku v sume 50,80 eur a na zaplatenie úrok sankčného poplatku v sume 167,46 eur s príslušenstvom návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa čistého úspechu v konaní. Pri priznaní náhrady trov konania navrhovateľovi súd vychádzal zo žiadanej sumy 583,76 eur a priznanej vo výške 365,53 eur, kedy čistý úspech navrhovateľa predstavuje 25,24 %. Preto súd priznal náhradu trov konania vo výške 25,16 % vzniknutých trov konania, čo predstavuje sumu 36,46 eur, pričom nepriznal navrhovateľovi uplatnený jeden úkon právnej pomoci, pokus o zmier, lebo takýto úkon nie je z úkonu spisu preukázaný ako vykonaný.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote v zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania podal odvolanie navrhovateľ. Poukázal na ust. § 273 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na Všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim známe alebo k návrhu vložené. Ďalej poukázal na čl. 1 bod 3, bod 7 čl. 3, bod 23 a 37 Všeobecných obchodných podmienok. Nakoľko odporkyňa porušila zmluvu a Všeobecné obchodné podmienky tým, že jej účet dosiahol debetný zostatok, ktorý nadobudol charakter nepovoleného debetu v zmysle Všeobecných obchodných podmienok. Navrhovateľ v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami odstúpil od zmluvy a vyzval odporkyňu na úhradu príslušného debetného zostatku. Odporkyňa na výzvu nereagovala, neuhradila debetný zostatok. Na základe tejto skutočnosti došlo k vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného zostatku odporkyne navrhovateľom, čo je vyjadrené vo výpise z účtu pod položkou vyrovnanie zostatku účtu. Z uvedeného titulu sa preto navrhovateľ v konaní domáha zaplatenia sumy predstavujúcej nevyrovnanú výšku debetného zostatku. Takisto v zmysle Všeobecných obchodných podmienok, ak účet odporkyne dosiahne debetný zostatok

je navrhovateľ oprávnený účtovať si sankčný poplatok, ktorého výška je stanovená podľa príslušného sadzobníka poplatkov. Poukázal na skutočnosť, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je dostatočne riadne odôvodnený v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p.. Má za to, že preukázal oprávnenosť svojho nároku voči odporkyni aj v časti poplatkov za vedenie účtu, poplatkov za výzvu a upomienku, uplatneného sankčného úroku s poukazom na skutkový stav a zákonné ustanovenia ako aj na skutočnosť, že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený navrhovel odvolaciemu súdu rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že si uplatňuje trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutých častiach vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 1C/255/2012 je určenie povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 583,79 eur s príslušenstvom.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 218,26 eur s príslušenstvom zamietnutý.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Preto odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože v celom rozsahu zdieľa jeho právny záver s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvého stupňa odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý navyše neuviedol v odvolaní žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v napadnutej zamietajúcej časti.

Súd prvého stupňa správne posúdil, že medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľský vzťah, spotrebiteľský úver. Takže na uvedený vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka tak, ako to správne aplikoval aj súd prvého stupňa. Pokiaľ sa týka sankčného úroku 20 %, odvolací súd má za to, že z ustanovení zmluvy vyplýva, že za poskytovanie produktov je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov Dexia banky Slovensko a.s.. Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že navrhovateľ na základe tejto zmluvy nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok, nakoľko nie je dohodnutý v zmluve. Výška sankčného úroku je špecifikovaná v Sadzobníku poplatkov, ktorý však netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, preto súd správne uvedené úroky navrhovateľovi nepriznal.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacej časti náhrady trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tieto si neuplatnila a ani jej žiadne trovy nevznikli.

Uvedený rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.